

مِيسِن كِرِي

عادات و آداب روزانه بزرگان

چنين كنند بزرگان، چو كرد بايد كار

ترجمه حسن كامشاد

فرهنگ جاويد

فهرست

مقدمه ۱۵

۴۴	فردریک شوپین	۲۳	و.ه. آدن
۴۶	گوستاو فلوبر	۲۴	فرانسیس بیکن
۴۹	توماس مان	۲۶	سیمون دو بووار
۵۰	کارل مارکس	۲۸	تامس وولف
۵۲	زیکمونت فروید	۲۹	پتریشیا های اسمیت
۵۳	کارل یونگ	۳۱	فدریکو فلینی
۵۵	گوستاو مالر	۳۲	اینگمار برگمان
۵۸	ریشارت اشتراوس	۳۳	مُرتن فلدمن
۵۹	آنری ماتیس	۳۵	ولفگانگ آمادئوس موتسارت
۶۰	خوان میرو	۳۶	لودویک فُن بتهوون
۶۲	گرترود استاین	۳۷	سورن کیرکه گُر
۶۴	ازنست همینگوی	۳۸	ولتر
۶۵	هنری میلر	۳۹	بنجمین فرنکلین
۶۶	ف. اسکات فیتس جرالِد	۴۱	آنتنی ترالپ
۶۷	ویلیام فاکنر	۴۳	چین آستین

۱۰۱	پابلو پیکاسو	۶۸	آرثر میلر
۱۰۳	ژان-پل سارتر	۶۹	بنجمین بریتن
۱۰۴	تی. اس. الیوت	۷۰	آن بیتی
۱۰۵	دمیتری شوستاکوویچ	۷۰	گونتر گراس
۱۰۷	هنری گرین	۷۱	تام استاپارد
۱۰۹	آگاتا کریستی	۷۱	هاروکی موراکامی
۱۱۰	سامرست موام	۷۲	تونی مریسن
۱۱۱	گراهام گرین	۷۴	جوئیس کرل اوتس
۱۱۱	جوزف گرنل	۷۴	چاک کلووس
۱۱۳	سیلویا پلث	۷۵	فرنسین پروز
۱۱۴	جان چیور	۷۶	جان آدمز
۱۱۷	لوئیس آرمسترانگ	۷۷	استیورایش
۱۱۸	و. ب. پیٹس	۷۸	نیکلسن بیکر
۱۱۹	والیس استیونز	۸۰	ب. ف. اسکینر
۱۲۰	کینزلی ایمیس	۸۲	مارگرت مید
۱۲۲	مارتین ایمیس	۸۲	جانان ادواردز
۱۲۲	اومبرتو اکو	۸۳	سمیوئل جانسن
۱۲۳	وودی آلن	۸۴	جیمز بازول
۱۲۵	دیوید لینچ	۸۶	ایمانوئل کانت
۱۲۵	مایا آنجلو	۸۹	ویلیام جیمز
۱۲۷	جرج بلنچین	۹۰	هنری جیمز
۱۲۸	آل هیرشفلد	۹۱	فرانتس کافکا
۱۳۰	ترومن کپوتی	۹۳	جیمز جوئیس
۱۳۰	ریچرد رایت	۹۵	مارسل پروست
۱۳۲	ه. ل. منکن	۹۷	سمیوئل بکت
۱۳۲	فیلیپ لارکین	۹۹	ایگور استراوینسکی
۱۳۳	فرنک لویڈ رایت	۱۰۰	اریک ساتی

۱۶۷	لِف تالستوی	۱۳۴	لوئیس ا. کان
۱۶۸	پیوتر ایلیچ چایکوفسکی	۱۳۵	جرج گِرشوین
۱۷۰	مارک توین	۱۳۵	جوزف هلر
۱۷۱	آلیگزندر گِرم بل	۱۳۷	جیمز دیکی
۱۷۲	ونسان ون گوگ	۱۳۸	نیکلا تسلا
۱۷۳	ن. ک. وایت	۱۳۹	گِلن گولد
۱۷۴	جُرجیا اُکیف	۱۴۲	لوئیز بورژوا
۱۷۵	سرگی راخمانینف	۱۴۲	چستر هایمز
۱۷۵	ولادیمیر نابوکاف	۱۴۳	فلنری اُکانر
۱۷۷	بالتوس	۱۴۴	ویلیام استاین
۱۷۹	لو کربوزیه	۱۴۵	فیلیپ راث
۱۸۰	باکمینستر فولر	۱۴۶	پ. گ. وودهاوس
۱۸۲	پال اِردوش	۱۴۸	ادیث سیتول
۱۸۳	آندی وار هول	۱۴۹	تامس هابز
۱۸۶	ادوارد آبی	۱۵۰	جان میلتن
۱۸۷	و. س. پریچت	۱۵۰	ژنه دکارت
۱۸۸	ادمند ویلسن	۱۵۱	یوهان ولفگانگ فُن گوته
۱۸۹	جان آبدایک	۱۵۲	فریدریش شیلر
۱۹۰	آلبرت آینستاین	۱۵۳	فرانتس شوبرت
۱۹۱	ل. فرنک باوم	۱۵۴	فرانتس لیست
۱۹۲	کنوت هامسن	۱۵۵	ژرژ ساندر
۱۹۲	ویلا کتار	۱۵۶	اونوره دو بالزاک
۱۹۳	آین ژند	۱۵۷	ویکتور هوگو
۱۹۵	جرج اُروِل	۱۵۹	چارلز دیکنز
۱۹۵	جیمزت. فِرل	۱۶۰	چارلز داروین
۱۹۷	جکسن پالِک	۱۶۴	هرمن ملویل
۱۹۸	کارسن مِکالرز	۱۶۵	نِئنییل هُنورن

۱۹۹	ویلم د کونینگ	۲۱۱	مارینا آبرامویچ
۲۰۰	جین استفرد	۲۱۲	توانیله تارپ
۲۰۱	دانلد بارتلمی	۲۱۴	استیون کینگ
۲۰۳	الیس منرو	۲۱۵	مریلین رابینسن
۲۰۳	یژی کوشینسکی	۲۱۵	سُل بلو
۲۰۴	آیزک آزماف	۲۱۶	گرهارت ریشر
۲۰۵	آلیور سکس	۲۱۷	جانتن فرزن
۲۰۷	آن رایس	۲۱۸	مائرا کالمن
۲۰۸	چارلز شولتس	۲۱۹	ژرژ سیمون
۲۰۹	ویلیام گس	۲۲۱	استیون جی گولد
۲۱۰	دیوید فاستروالیس	۲۲۲	برنارد مِلْمَد

۲۲۵ سپاس‌گزاری

۲۲۷ یادداشت‌ها

۲۴۷ سپاس‌گزاری برای حق استفاده از منابع

۲۴۹ منبع تصاویر/حق استفاده از آن‌ها

۲۵۱ نمایه

و. ه. اُدن (۱۹۰۷-۱۹۷۳)

اُدن در ۱۹۵۸ نوشت: «برنامه روزانه، برای افراد هوشمند، نشانه همت بلند است.» اگر این حرف درست باشد، اُدن یکی از بلندهمت‌ترین افراد نسل خود بود. شاعر و سواس وقت شناسی داشت، و همه عمر طبق جدول زمانی دقیقی زیست. یکی از میهمانان منزل او یکبار گفته بود: «اُدن دم به دم به ساعتش نگاه می‌کند.» خوردن، آشامیدن، نوشتن، خرید کردن، حل کردن جدول کلمات، حتی آمدن پُست چی — همه دقیقه به دقیقه مشخص و جزو برنامه است. زندگی کردن به این دقت نظامی، به باور اُدن، لازمه خلاقیت او بود، قریحه شاعری را رام و دست‌آموز برنامه‌ریزی خود می‌کرد. می‌گفت: «آدم صبور امروزی می‌داند که مطمئن‌ترین راه انضباط شهوت، انضباط وقت است، یعنی تصمیم‌گیری که می‌خواهی یا می‌باید در طول روز چه بکنی، آن‌گاه هر روز همواره در همان دقیقه آن کار را بکن، آن وقت شهوت دست از سرت برمی‌دارد.»

اُدن اندکی پس از شش صبح از خواب برمی‌خاست، برای خود قهوه درست می‌کرد، و بی‌درنگ می‌نشست سر کار، شاید هم ابتدا اندکی از جدول کلمات را حل می‌کرد. بین ساعت ۷ و ۱۱:۳۰ بامداد مغزش در نهایت‌گیری بود، و کم‌تر اتفاق می‌افتاد که از این ساعات بهره‌نگیرد. (او شب‌زنده‌داران را

آتلیه لندن فرانسیس بیکن، ۱۹۷۱

و با این وصف، همان طور که مایکل پیپت زندگی نامه نویس گفته، بیکن «اساساً بنده عادت بود» و در دوره کار حرفه‌ای اش برنامه روزانه زندگی او اندکی تغییر یافت. نقاشی همیشه مقدم بود. بیکن با آن که شب‌زنده‌دار بود همواره سپیده دم بیدار می‌شد. چند ساعت کار می‌کرد، و معمولاً حوالی ظهر دست از کار می‌کشید. آن‌گاه تمام بعدازظهر و عصر را برای عیش و نوش پیش‌رو داشت، و انگهی بیکن آدمی نبود که بیکار بنشیند. رفیقی پیش او به آتلیه می‌آمد و همپاله می‌شدند، یا به اتفاق راه می‌افتادند و روانه این یا آن بار می‌شدند. آن وقت ناهار مفصلی در رستوران صرف می‌کردند و بعد نوبت به کلوب‌های خصوصی ریزودرشت می‌رسید. غروب باز غذایی در بهمان رستوران و رفتن از این نایت کلاب به آن نایت کلاب، و شاید هم سرزدن به فلان کازینو، و اغلب دم‌دم‌های صبح، غذایی دیگر در

:۱۴

تحقیر می‌کرد: «فقط هیتلرهای این جهان شب کار می‌کنند، هیچ هنرمند صادقی این کار را نمی‌کند.») اُدن معمولاً بعد از ناهار تا دیروقت بعدازظهر هم به کار ادامه می‌داد. مراسم شُرب و نوش درست رأس ساعت ۶:۳۰، احیاناً با میهمانانش، شروع می‌شد. و بعد شام و نوشانوش و اختلاط بیش‌تر و بیش‌تر. اُدن نسبتاً زود به بستر خواب می‌رفت، هیچ‌گاه دیرتر از ۱۱ شب نمی‌شد. پا به سن که گذاشت ساعت خوابش نزدیک به ۹:۳۰ شب بود.

شاعر برای حفظ نیرو و تمرکز حواس از آمفتامین استفاده می‌کرد، و هرروز صبح مقداری بنزدین می‌خورد، مانند بسیاری که هرروز مولتی‌ویتامین می‌خورند. شب‌هنگام، سکونال یا داروی آرام‌بخش دیگری مصرف می‌کرد تا به خواب برود. این رویه را که خودش «زندگی شیمیایی» می‌نامید. بیست سال ادامه داد، تا آن‌که سرانجام اثر این قرص‌ها از بین رفت. اُدن آمفتامین‌ها را در کنار الکل و قهوه و توتون - یکی از «وسایل کمکی آشپزخانه ذهن» می‌شمرد - در ضمن خوب می‌دانست که «این تدابیر بسیار کم‌دوام‌اند و به آشپز چنین آشپزخانه‌ای صدمه می‌زنند و خود پیوسته کم‌اثر می‌شوند.»

فرانسیس بیکن (۱۹۰۹-۱۹۹۲)

از دید ناظر خارجی، بیکن به ظاهر در بی‌نظمی می‌بالید و از آن بهره می‌برد. آتلیه‌های او فضایی بسیار آشفته بود: دیوارها آغشته به رنگ و زمین تا زانو تلی از کتاب و قلم‌مو و کاغذ و اثاث شکسته و باقی خرت‌وپرت‌ها (خودش می‌گفت تزئینات داخلی دل‌نوازتر خلایق است او را از بین می‌برد)، و هنگامی که مشغول نقاشی نبود، زندگی او غرق در لذت‌گرایی افراطی بود. هرروز چندین وعده غذای سنگین می‌خورد، مقادیر زیادی نوشابه الکلی می‌نوشید، مواد مخدر هرچه در دسترس داشت مصرف می‌کرد، تا دیروقت شب معمولاً بیرون از منزل می‌ماند و بیش از هر کس از هم‌نسلان خود عیش و نوش می‌کرد.